

Bilag 7.

ERHVERVENES SKATTEUDVALG

Den 14. december 1972.

Vedrørende lovforslag nr. 94 om skattemæssig opgørelse af varelagre.

Erhvervenes skatteudvalg må stærkt fraråde den foreslåede afvikling af adgangen til at nedskrive på varer, indkøbt på bindende kontrakt til senere levering.

Begrundelsen for denne nedskrivningsregel er dels at give erhvervsdrivende adgang til at reservere sig overfor risikoen for pris-svingninger ved opgørelsen af skatteindkomsten, dels at gøre det muligt at udjævne svingende årsindtægter således, at der opnås en mere jævn og stabil skattebetaling. Begge disse begrundelser og deres fortsatte gyldighed blev understreget så sent som i Finansministeriets redegørelse for kontrakt-nedskrivningerne til folketingets skatteudvalg den 8. marts 1971.

En række varer, ikke alene råvarer, men også halvfabrikata som f. eks. metervarer og standardprodukter indenfor den elektroniske industri, er udsat for betydelige pris-svingninger. Det samme gælder en række modebetonede færdigvarer. Der vil derfor som regel være en større eller mindre risiko forbundet med indgåelse af bindende kontrakter om køb til senere levering, men samtidig er sådanne kontraktafslutninger nødvendige for at sikre kontinuerlig produktion og afsætning. Det er af stor betydning for erhvervslivet, at der fortsat kan foretages hensættelser til dækning mod sådanne risici.

Hertil kommer, at erhvervsvirksomhed er karakteristisk ved fluktuationer i indtjeningen, og denne tendens synes at forstærkes. Ikke alene betyder dette en merbeskatning af den del af erhvervslivet, som beskattes efter personskatteskalaen (firmaer m. v.) i forhold til lønmodtagere med samme, men jævnt flydende totalindkomst, hvis der ikke er udjævningsmulighed. Det medfører også

for al erhvervsvirksomhed — selskaber som personlige firmaer — en beskatningsrytme, som virker stærkt generende på muligheden for rolig, stabil drift. Både hensynet til ligelig beskatning og til en vis tryghed i virksomhederne tilsiger derfor, at der i et vist omfang er mulighed for indkomstudjævning. Mange virksomheder har imidlertid ikke andre muligheder herfor end kontrakt-nedskrivningerne. En afvikling af denne adgang vil således betyde et hårdt slag mod en tilfældig gruppe erhvervsdrivende, specielt sådanne, som gennem formidling af varer opfylder et centralt behov i den moderne økonomi som leverandører, eksportører og risikofordelere, og som beskæftiger mange funktionærer og arbejdere. Generelt vil afviklingen dog ramme både industri, håndværk og handel.

Det må i denne forbindelse også fremhæves, at reglerne for hensættelser til imødegåelse af forventede tab — hvorved man kan undgå beskatning af indkomst, man aldrig kommer til at tjene — i forvejen er alt for restriktive. Selvom alle virksomheder i dag har øgede, udestående fordringer og deraf følgende stigende tab på debitorer, tillades det som hovedregel ikke virksomhederne at foretage skattemæssige hensættelser mod forventede tab. I stedet for som foreslået for varekontraktens vedkommende at indskrænke virksomhedernes adgang til skattemæssigt at gøre regnskabet forsigtigt op, ville det derfor efter skatteudvalgets mening være rimeligt at udvide virksomhedernes adgang til hensættelser til at imødegå forventede tab.

En afvikling af kontrakt-nedskrivningerne over den foreslåede korte periode an-